

Ба Шӯрои диссертациони 6D.KOA-004
дар назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17)

Такризи муқарризи расмӣ Мусинов Абдуали Сайвалиевич ба диссертатсияи номзоди Махмудов Баҳриддин Нуриддинович дар мавзӯи «Такмили механизми истифодабарии устувори захираҳои об дар минтақа (дар мисоли ҷанубу шарқи Тоҷикистон)» барои дарёфти унвони номзоди илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси: 08.00.05 - Иқтисодиёт ва идоракунии хоҷагии халқ: иқтисодиёти истифодаи табиат.

1. Мубрамияти мавзӯи таҳқиқот.

Ҷумҳурии Тоҷикистон мансуб ба қатори кишварҳои, ки аз захираҳои обӣ бой мебошад, аммо, мутаассифона, бар асари риоя нагардидани қоидаҳои мавҷудаи идоракунии ва истифодаи оқилонаи захираҳои обӣ, танзим нагардидани раванди мутобиқшавии субъектҳои алоҳидаи хоҷагидорӣ ба истифодаи пулакии захираҳои обӣ, самаранок амалӣ нагардидани ҷорабиниҳои фаҳмондадиҳӣ оид ба истифодаи об дар минтақаҳо ва мавҷудияти мувозинати нобаробари таъмини об дар минтақаҳо, хусусан дар минтақаҳои ба хоҷагии деҳқонӣ шуглдошта, ханӯз ҳам мушкилоти истифодаи оқилонаи захираҳои обӣ боқӣ мондааст. Маълум аст, ки соҳаи хоҷагии қишлоқ истифодабарандаи асосии захираҳои обӣ ба ҳисоб рафта, ҳамзамон маҳсулоти ниҳонии он беҳатарии озуқаворӣ ва суботи иқтисодию иҷтимоии давлатро муайян мекунад. Солҳои охир, аз ҷумла бар асари истифодаи ғайрисамаранок захираҳои обӣ, дараҷаи ҳосилнокии заминҳои қорам бошиддат коҳиш ёфтааст. Ин ҳолат, махсусан, дар заминҳои кишти пахта, ҷуворимаққа, сабзавот ва полезӣ ба таври аён ба ҷашм мерасад. Ҳолати бамиёномада, ҳар чӣ зудтар дар амал татбиқ намудани принципҳои асосии танзим ва идоракунии дар низоми истифодабарии захираҳои обӣ бо таваҷҷӯҳ ба татбиқи принципҳои рушди устувор таъкид менамояд.

Минтақаи ҷанубу шарқи Тоҷикистон бо фаро гирифтани ду вилояти бузург ва қисме аз ноҳияҳои тобеъи марказ дорои захираҳои азими об мебошад, ки истифодаи оқилонаи он бо таваҷҷӯҳ ба истифода аз равиши рушди устувор аҳамияти бориз дар таъмини амнияти озуқаворӣ ва энергетикӣ кишвар дорад.

Бинобар ин, мавзӯи кори диссертациони тақризшаванда муҳим арзиёбӣ гардида, бурдани таҳқиқот дар ин самт зарурати воқеӣ дорад.

2. Сатҳи асоснокии муқаррароти илмӣ, хулосаҳо ва тавсияҳо.

Асоснокӣ ва эътимоднокии муқаррароти илмӣ, хулосаҳо ва тавсияҳое, ки дар таҳқиқоти диссертационӣ пешниҳод шудаанд, дар натиҷаи таҳлили шумораи зиёди корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ, омӯзиши дастовардҳои олимону муҳаққиқон доир ба масоили такмили

механизми истифодабарии устувори захираҳои об дар минтақа, татбиқи усулҳои муосири чамъкунӣ ва коркарди иттилоот, инчунин истифодаи васеи маълумоти омӯрӣ ва усулҳои муосири таҳлил ва баррасӣ ба даст оварда шудаанд.

Дар қори диссертатсионии мазкур тавачҷӯҳи асосӣ ба омӯзиши қонуниятҳо ва афзалиятҳои консепсияи рушди босубот дар соҳаи захираҳои обӣ, таҳлил ва баҳогузори мавҷудияти захираҳои обӣ дар ҷумҳурӣ ва минтақаҳои алоҳидаи он, баҳусус минтақаи ҷанубу шарқии ҷумҳурӣ, таҳлил ва муайян намудани ҷамъи омилҳои ба истифодаи оқилонаи захираҳои обӣ таъсиррасон, коркарди маҷмӯи тавсияҳои ҷиҳати инкишофи консепсияи рушди устувор дар соҳаи об, коркард ва амалигардонии механизмҳои замонавии идоракунии ва сармоягузори муносибатҳои хоҷагидорӣ дар соҳаи об ва дигар масъалаҳои муҳимми соҳа равона карда шудааст.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаву тавсияҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ бо натиҷаҳо ва нағғонҳои илмии аз ҷониби муаллифи диссертатсия мустақилона ба даст овардашуда, муҳокимаи натиҷаҳои таҳқиқот дар қонфронсиҳои илмии байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ, инчунин интишороти натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшаванда тасдиқ гардидаанд.

3. Эътиборнокии натиҷаҳои таҳқиқот ва нағғонҳои илмии диссертатсия

Нағғонҳои илмии диссертатсияи номзадӣ дар асоснок кардани ҷанбаҳои назариявӣ ва методологии истифодаи оқилонаи захираҳои обӣ ва таҳияи тавсияҳои амалӣ оид ба татбиқи принципҳои устувори обистифодабарӣ дар соҳаи кишоварзӣ дар минтақаҳои Тоҷикистон хулоса карда мешавад.

Натиҷаҳои назарраси таҳқиқоти диссертатсионӣ, ки дорои хусусиятҳои нағғонӣ мебошанд, инҳоянд:

- ҷанбаҳои назариявии консепсияи рушди босубот чун равиши системавии истифодаи устувори тамоми захираҳои ҳаётан муҳим, аз ҷумла об асоснок карда шудааст, ки татбиқи он дар раванди истифодаи оқилонаи захираҳои обии минтақа метавонад ба самаранокии истифода-барии дигар захираҳои табиӣ таъсири мусбӣ дошта бошад;

- принципҳои асосии истифодаи оқилона ва идоракунии захираҳои обӣ бо тавачҷӯҳ ба афзалиятҳои асосии консепсияи рушди устувор дар заминаи тақвияти функцияи танзимкунандаи давлат ҷиҳати татбиқи механизми иқтисодии истифодаи об дар соҳаи кишоварзӣ таҳия шудааст, ки ба тақмили низоми худмаблағгузори таҷдиди иншооти истифодаи об нигаронида шудаанд;

- алгоритми мониторинги истифодаи оқилона ва ҳифзи захираҳои об дар соҳаҳои хоҷагии халқ пешниҳод карда шуд, ки нишондиҳандаҳои мақсаднокӣ он ба таҳхиси сифати обҳои ба мақсадҳои гуногун масрафшаванда (истеъмол, истеҳсолот), таҳхиси сифати тақсимоти об

(таъминоти аҳоли, соҳаҳои иқтисодӣ, иншоотҳо) нигаронида шудаанд ва таъсири об ба саломатии аҳоли, сифати партовҳо, каналҳои тақсими об дар соҳаи кишоварзӣ ва амсоли онро низ фаро мегирад;

- бо назардошти таҳлили муқоисавии вазъи иқтисодӣ, иҷтимоӣ, экологӣ ва ҳуҷрофии минтақаҳои кишвар арзёбии ҳамаҷонибаи ҳолат ва таъсири истифодаи захираҳои об дар соҳаи кишоварзӣ минтақа анҷом дода шудааст, ки имкон дод мушкилоти эндогенӣ ва экзогенӣ истифодаи оқилонаи об, ки ба принципҳои рушди устувор муҳолифанд, муайян карда шавад, ки дар ҳолатҳои зерин таҷассум ёфтаанд:

✓ сатҳи пасти дастгирии сармоягузори барои таҷдид ва сохтмони иншооти нави обёрӣ;

✓ самаранокии нокифояи механизми истифодаи пулакии об дар соҳаи кишоварзӣ;

✓ фарҳанги истифодаи оқилонаи об ҳам дар байни аҳоли ва ҳам дар субъектҳои бахши кишоварзӣ минтақа ба қадри зарурӣ инкишоф наёфтааст;

- модели иқтисодӣ ва риёзии муайян кардани дараҷаи аҳамияти омилҳои инфиродӣ дар асоси пешниҳод ва асоснок кардани шаш гурӯҳи фарзияҳо муҳосиба шудааст, ки ҳамбастагии муназзами омилҳои иқтисодӣ ва фарҳангиро дар раванди истифодаи захираҳои обӣ бо таваҷҷӯҳ ба афзалияти тақмили механизми шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ, ки ба баланд бардоштани самаранокии ҷараёнҳои сармоягузори ҷиҳати таҷдиди иншооти обёрӣ ва рушди устувори бахши обтаъминкунӣ дар соҳаи кишоварзӣ равона шудааст, инъикос менамояд;

- самтҳои тақмили механизми танзими давлатии истифодаи самараноки захираҳои об дар соҳаи кишоварзӣ минтақа дар асоси тақмил додани механизми истифодаи пулакии захираҳои об ва баланд бардоштани сатҳи ҳолибияти сармоягузори ҳоҷагии об пешниҳод шуданд.

4. Таҳлили мазмун ва мундариҷаи кори диссертатсионӣ.

Диссертатсияи мазкур аз муқаддима, се боб, хулоса, рӯйхати адабиёти истифодашуда иборат аст. Матни асосӣ дар 186 саҳифаи ҷопии компютери навишта шуда, фарогири 16- ҷадвал ва 13 расм мебошад.

Дар муқаддима аҳамият/мубрамияти мавзӯи таҳқиқотӣ асоснок гардида, дараҷаи омӯзиши масъалаи мавриди баррасӣ муайян карда шудааст, мақсаду вазифаҳои таҳқиқот объект ва предмет, инчунин навигарҳои илмӣ ва аҳамияти амалии натиҷаҳои таҳқиқот нишон дода шудааст.

Дар боби аввал – “Асосҳои назариявӣ методологии инкишофи концепсияи рушди босубот дар соҳаи идоракунии захираҳои обӣ” моҳият ва заминаҳои инкишофи концепсияи рушди босубот мавриди омӯзиш қарор гирифта, ҷанбаҳои назариявии нақш ва аҳамияти

захираҳои обӣ дар сохтори муносибатҳои иқтисодӣ тадқиқ гардидаанд ва қонуниятҳо ва фишангҳои иқтисодии идоракунии захираҳои об чӣгӯи ноил гардидан ба инкишофи рушди босубот таҳлилу баррасӣ карда шудааст.

Дар диссертатсия зикр мегардад, ки дар сатҳи минтақавӣ дар доираи стратегияи рушди босубот таҳияи чорабиниҳо оид ба муътадилгардонии ҳолати иҷтимоию иқтисодӣ ва пурқувватгардонии рушди умумии хоҷагидорӣ минтақавӣ дар пойгоҳи истифодаи босамари захираҳои мавҷуда оид ба ташкили нуктаҳои рушди иқтисодӣ, зарур мебошад. Дар сатҳи дохилиминтақавӣ самти муҳимтарин таъмини пойгоҳи молиявӣ иқтисодии ташкилотҳои маҳаллӣ мебошанд, ки барои ҳалли босамари вазифаҳои иҷтимоӣ басандаанд. Ҳангоми таҳлили равандҳои дохилиминтақавӣ барои таъмини идораи босамари минтақаҳо, ҳамчунин бо мақсади пешгӯиҳои иҷтимоию иқтисодии рушди минтақаҳо пеш аз ҳама махсусиятҳои минтақавӣ, аз он ҷумла сохтори маъмурӣ- таркибии ноҳия, шаҳрҳои калон, нуктаҳои дигари аҳолинишин ба ҳисоб гирифта мешаванд. Бо вучуди ин равишҳо бо ин маҳдуд намешаванд, зеро минтақа пеш аз ҳама ин умумияти иҷтимоӣ ба ҳисоб меравад. Яке аз вазифаҳои муҳимтарини минтақа таъмини шароити мувофиқи хоҷагидорӣ ва зиндагии аҳоли, такрористеҳсоли захираҳои меҳнатӣ, инфрасохторӣ, захираҳои табиӣ бо назардошти талаботи соҳаҳои иҷтимоӣ, ба шумор меравад. Гузариш ба рушди босубот дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба рушди устувори тамоми минтақаҳои он алоқаманд мебошад.

Инчунин муаллиф ба маврид ибраз мегардад, ки устувори рушди иқтисодӣ, ба андешаи мо ҳамон ҳолати иқтисодист, ки ҳангоми он рушди устувори нишондиҳандаҳои ниҳоии истеҳсоли, иҷтимоӣ ва иқтисодӣ нигоҳ дошта шудааст. Дар ин маврид ба фаҳмиши устувори рушди иқтисодӣ назари духела бояд дошт: аввал нигоҳдории муътадили сатҳи муайянкардаи ягон нишондиҳандаи ниҳоии иқтисодӣ. Дар ин маврид сухан дар бораи устувори муътадил меравад; дувум нигоҳдории устувори нишондиҳандаҳои афзоюндаи ниҳоии рушди иқтисодӣ мебошад.

Дар боби дуюм – «Таҳлили вазъият ва баҳогузори истифодаи оқилонаи захираҳои обӣ дар минтақаи Ҷануби Шарқии Ҷумҳурии Тоҷикистон» вазъи кунунии захираҳои обӣ дар минтақаи Ҷануби Шарқии Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳлил карда шуда самаранокии истифодаи захираҳои обӣ дар шароити минтақаҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳогузорӣ шудааст.

Дар қисмати ҷанбаи таҳлилии диссертатсия дуруст барраси гардидааст, ки ҳалли масъалаҳои рушди босуботи иқтисодию иҷтимоии кишвар аз самаранок истифодабарии захираҳои обӣ ва беҳдошти муҳити зисти одамон, ки ин ҳам бо об робитаи тавҷам дорад, саҳт вобастааст. Суръати баланди афзоиши аҳоли ва дар ин

радиф зиёдшавии ҳаҷми талаботи аҳоли ба маҳсулоти озуқаворӣ, афзоиши тақозои соҳаи саноат ба ашёи хоми кишоварзӣ, инчунин маҳдудияти заминҳои қорами обӣ, истифодабарии оқилонаи заминҳои қорами кишоварзӣ, пеш аз ҳама сатҳи зарурии таъминотро бо захираҳои обӣ, тақозо менамояд.

Зимни таҳлил муаллиф қайд менамояд, ки афзоиши аҳолии ҷумҳурӣ тайи даҳсолаҳои охир тамоюли зиёдшавиро касб намуда, ҳамсола 2,5 фоизро ташкил медиҳад. Дар соли 2020 шумораи аҳоли ба 9,5 млн. нафар расидааст, ки беш аз 70 фоизи он дар деҳот зиндагӣ ва фаъолият менамоянд, ки манбаи асосии даромади онҳо захираҳои заминӣ об ба ҳисоб меравад. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳиссаи зиёди заминҳо ба соҳаи кишоварзӣ тааллуқ доранд, ки ин соҳа аз ҳама соҳаи обталаб ба ҳисоб меравад.

Диссертант дуруст қайд менамояд, ки такмили низоми идоракунии ва гузариш ба идоракунии маҷмӯии захираҳои об дар дохили ҳавзаҳои дарё ҳадафҳои асосии ислоҳоти соҳаи об мебошанд. Дар ин замина андешидани тадбирҳои иловагӣ, ба монанди таҳкими иқтисодии ташкилоти ваколатдори давлатӣ оид ба истифода ва ҳифзи захираҳои об, ташкили системаи иттилоотии миллии захираҳои об ва ҳамкориҳои байналмилалӣ дар соҳаи захираҳои об, иштироки истифодабарандагони об ва ҷомеаи шаҳрвандӣ дар истифода ва ҳифзи захираҳои об, инчунин иштироки шарикони рушд ва донорҳо дар татбиқи барномаи ислоҳот ба мақсад мувофиқ мебошад. Масъалаи муҳим ва айни замон хеле ҳалталаб масъали боло бурдани фарҳанги обистифодабарии аҳоли ва субъектҳои хоҷагидор аст. Ба ин маврид низ бояд аҳамияти хос диҳем.

Дар боби сеюм – «Самтҳои афзалиятноки инкишофи концепсияи рушди босубот дар соҳаи истифодабарии захираҳои оби минтақаҳои Ҷануби Шарқии Ҷумҳурии Тоҷикистон» роҳҳои такмили механизми идоракунии захираҳои обӣ дар шароити таъмини рушди босуботи минтақа ва ҷумҳурӣ мавриди омӯзиш қарор гирифта, самтҳои татбиқи принсипҳои истифодабарии захираҳои обӣ бо таваҷҷӯҳ ба омилҳои экологӣ баррасӣ гардидаанд ва инчунин, усулҳои фаъолгардонии раванди сармоягузори ҷиҳати нигоҳдорӣ, тақсимнамӣ ва истифодаи захираҳои обӣ шарҳу тафсил дода шудааст.

Дар диссертатсия қайд шудааст, ки захираҳои об беҳбудии иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва экологии ҷомеа ро таъмин намуда, айни замон ба ҷумҳурии мо имконияти ноил гаштанро ба ҳадафҳои рушди босубот, дода метавонад. Об аз нигоҳи дигар, манбаи хеле осебпазир буда, бо тамоми захираҳои табиӣ дигар алоқаманд аст. Ин гуна

алокаманди, дар мавриди истифодаю ҳамкориҳо, хароҷотҳои ғайримаксадноки захираҳои обиро ба вучуд меорад, ки аз рӯи ҳаҷм ва сифат дар бисёр мавридҳо зерин хатар қарор мегирад. Бо ин ва дигар далелҳои мушаххас гуфтан мумкин аст, ки истифодаи об бидуни ба эътибор гирифтани принсипҳои ҳадафҳои рушди босубот, имрӯзҳо зарурати тақвину додани механизми ташкилию иқтисодии истифодаи оқилонаи об на танҳо дар сатҳи маҳаллӣ, балки дар сатҳи минтақавӣ, ҷумҳуриявӣ ва ҷаҳонӣ ба вучуд омадааст.

Фонди оби Ҷумҳурии Тоҷикистон системаи мураккаб ва дарҳам-барҳамест, ки ояндабинии аниқии он ва ташкили низоми ягонаи истифодаи оқилонаи ин захираи муҳим, пайваста мушкилӣ пеш меорад. Дар ҳар сурат, махсусан мавҷудияти ин гуна мушкилиҳо, зарурати объективии эҷоди механизми иқтисодии самарабахши идоракунии захираҳои обиро, дар шароити минтақаҳои ҷумҳурии Тоҷикистон тақозо мекунад. Айни замон, дар давраи гузариш ба рушди босубот, Ҷумҳурии Тоҷикистон ба чунин механизми идоракунии ва иқтисодие ниёз дорад, ки истифодаи оқилона ва амалқарди бенуқсонии комплекси хоҷагии обро, бо назардошти принсипҳои рушди босубот таъмин карда тавонад.

Мубодила ва пайгирии мантиқии маълумотҳои омӯхташуда аз ҷониби муаллиф дар доираи таҳқиқоти мазкур имконияти муайянсозии як қатор проблемаҳои марбут бо истифодаи оқилонаи захираҳои об, нигоҳдории сарчашмаҳои обӣ ва дастгирии амалишавии ҳадафҳои Консепсияи рушди босуботро дар сатҳи минтақа ба вучуд овард. Вобаста ба ин муаллиф возеҳан пешниҳод менамояд, ки барои ҳифзу нигоҳдории захираҳои обӣ дар хошияи консепсияи рушди босубот ва ташкили тавозуни баробари истифодаи патенсиали иқтисодӣ байни давлатҳои минтақа амалигардонии ҷаври чорабиниҳои зерин муҳим аст, ба монанди: ташкили чорабиниҳои иттилоотию фаҳмондадиҳии истифодаи оқилонаи об дар байни аҳоли, ташкили сатҳи баланди ҳамкории вобаста ба истифодаи захираҳои обӣ дар минтақаи Осиёи Марказӣ, ташкил ва амалигардонии чорабиниҳои байнисохтории нигоҳдории сифат ва дараҷаи истифодаи захираҳои обӣ ва ғ.

Дар хулоса ва пешниҳодҳои натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ қамъбаст карда шудаанд.

5. Эродхо нисбат ба кори диссертатсионӣ ва тавсияҳо чихати такмили сифатӣ ва мазмунии он.

Дар баробари чихатҳои мусбӣ, кори диссертатсионии пешниҳодшуда дорои як қатор норасогӣҳо мебошад, ки онҳоро ба таври мухтасар чунин баён кардан мумкин аст:

1. Асоснокии дараҷаи омӯзиши мавзӯ бо назардошти (тартиби пайдархамӣ)-и иҷрои вазифаҳои дар кори таҳқиқотӣ оварда мешаванд. Таи солҳои охир мавзӯи мазкур доираи таҳқиқоти як қатор олимону коршиносони гарбу рус ва ватаниро ташкил медиҳад, хуб мешуд корҳои илмӣ олимоне, ки номхояшон дар диссертатсия зикр шудааст ботартиб ва васеътар бо истифода аз методҳои илмӣ-таҳқиқотӣ ҷой карда мешуд.

2. Дар қисмати назариявии рисола муаллиф бештар ба асосноккунии ҷанбаҳои афзалиятноки рушди босубот тавачҷӯх зоҳир менамояд. Аммо дар ин бобат равиши концептуалии худро, ки аз равишҳои олимони дигар фарқияти муҳим дошта бошад, пешниҳод намекунад.

3. Модели иқтисодию риёзии муаллиф дар асоси пурсишнома таҳия гардидааст, ки бо тавачҷӯх ба характери ин равиш то андозае аз эътимоднокии комил бархурдор намебошад. Агар дар модел нишондиҳандаҳои омори расмӣ ба назар гирифта мешуданд, дараҷаи эътимоднокии он бамаротиб боло мерафт.

4. Мутаассифона, дар рисола ба таври умумӣ оид ба самарнок истифода шудани захираҳои обӣ дар самти таъмини амнияти энергетикӣ кишвар ва минтақаи баррасишаванда пешниҳодҳои муассир ба ҷашм намерасанд.

5. Дар диссертатсия мавҷуд будани баъзан камбудҳои хусусияти имлоӣ ва техникӣ дошта, баназар мерасад;

Камбудҳои ҷойдошта характери тавсиявӣ дошта, ба арзиши баланди кори иҷрошуда таъсири манфӣ намерасонад.

6. Хулосаи умумӣ доир ба диссертатсия.

Бо иброи чунин нуктаи назар метавон гуфт, ки диссертатсияи Маҳмудов Баҳриддин Нуриддинович дар мавзӯи «Такмили механизми истифодабарии устувори захираҳои об дар минтақа (дар мисоли ҷанубу шарқи Тоҷикистон)» дар сатҳи зарурӣ омода карда шудааст ва аз ҷиҳати мазмун мутобиқи талаботҳои мавҷуда мебошад.

Автореферат фарогири мундариҷаи диссертатсия буда, интишороти муаллиф дар сатҳи кофӣ мундариҷаи корро дар бар мегиранд.

Дар асоси гуфтаҳои боло кайд менамоем, ки диссертатсияи Маҳмудов Баҳриддин Нуриддинович дар мавзӯи «Такмили механизми истифодабарии устувори захираҳои об дар минтақа (дар мисоли ҷанубу шарқи Тоҷикистон)» барои дарёфти дараҷаи номзади илмҳои иқтисодӣ ба дараҷаи баланди илмӣ-методӣ иҷро гардида, ба талаботҳои Комиссияи Олии Аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва банди 8 низомномаи «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвонҳои илмӣ» мувофиқ буда, муаллифи он сазовори додани дараҷаи илмӣ номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.05 - Иқтисодиёт ва идоракунии хоҷагии халқ: иқтисодиёти истифодаи табиат, мебошад.

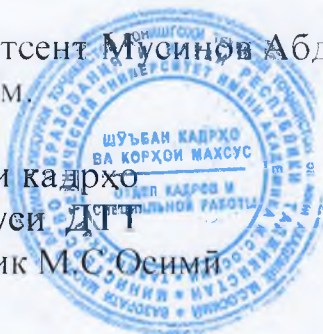
Муқарризи расмӣ:

номзади илмҳои иқтисодӣ, дотсенти
кафедраи технологияҳои иттилоотӣ
ва ҳифзи маълумоти Донишгоҳи
техникии Тоҷикистон ба номи
академик М.С.Осимӣ

Мусинов А.С.

Имзои н.и.и., дотсент ~~Мусинов~~ Абдуали Сайвалиевичро
тасдиқ менамоем.

Мудирӣ шуъбаи кадрҳо
ва корҳои махсуси ДТТ
ба номи академик М.С.Осимӣ

Шарифова Д.А.

